

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: V30, s.r.o., IČO: 27169871
se sídlem Praha 4, Vnější 920/30
zastoupený advokátem Mgr. Janem Bičístěm
se sídlem Uhlířská Lhota, Rasochy 67

**proti
žalovanému:** Ministerstvo zemědělství
se sídlem Praha 1, Těšnov 65/17

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2021, č. j. MZE-48083/2021-14112,

takto:

- I. Žaloba se v části směřující proti výroku II. rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2021, č. j. MZE-48083/2021-14112, odmítá.
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí uvedeného v záhlaví tohoto rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl podle § 141 odst. 7 a 11 zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), ve sporu z Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR (dále jen „Dohoda“), která byla uzavřena dne 8. 3. 2017 k žádosti o dotaci s reg. č. 16/002/06110/453/001054, mezi žalobcem a Státním zemědělským intervenčním fondem (dále jen „SZIF“) tak, že:

- I. se zamítá návrh žalobce ze dne 23. 1. 2020 doplněný podáním ze dne 26. 4. 2020 na vydání rozhodnutí, že:
 - a) žalobce doložil splnění všech svých povinností dle Dohody, kontrolou SZIF nebyla zjištěna jakákoliv pochybení žalobce,
 - b) se ruší rozhodnutí SZIF ze dne 13. 1. 2020 označené jako „*Oznámení o ukončení administrace Žádosti o dotaci v rámci PRV*“, administrace bude pokračovat ukončením kontroly bez nálezu a SZIF vyplatí žalobci druhou splátku dotace dle bodu VI. 4 písm. b) Dohody,
 - c) SZIF postupoval v rozporu s Dohodou, když vydal dvě časově vzdálená rozhodnutí ve stejné věci,
 - d) SZIF vydáním Oznámení o výši druhé splátky dotace pro operaci 6.1.1, č. j. SZIF/2020/0288372 ze dne 22. 4. 2020 popřel své Oznámení o ukončení administrace Žádosti o dotaci v rámci PRV, a tím uznal námitky žalobce.
- II. se vyhovuje návrhu žalobce ze dne 23. 14. 2020, doplněnému dalšími podáními v řízení na vydání rozhodnutí, že drobné nepřesnosti na předložených dokladech o nákupu jalovic od společnosti JTM2014 k.s. nepředstavují poskytnutí nepravdivých údajů, byly srozumitelně vysvětleny a nevyvolávají žádné pochybnosti o realizovaných transakcích.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

II. Obsah žaloby

2. V úvodu podané žaloby žalobce namítal nicotnost napadeného rozhodnutí. Tvrdil, že napadené rozhodnutí bylo vydáno správním orgánem a úředními osobami, které měly být pro svůj vztah k věci vyloučeny z rozhodování. Žalovaný vydáním „*Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekt Programu rozvoje venkova na období 2014-2020*“ (dále jen Pravidla“), zřízením Přezkumné komise Ministerstva zemědělství (dále jen „přezkumná komise“) a tím, že připustil, aby přezkumná komise zasahovala do vztahů mezi SZIF a žalobcem, způsobil, že žalovaný není nestranný při rozhodování v rámci sporného řízení, čímž zkrátil právo žalobce na řádné rozhodnutí ve sporném řízení. Dále uvedl, že žalovaný správně hodnotil všechna tvrzení SZIF a správně konstatoval, že jednotlivá tvrzení nejsou prokázána či nelze přisvědčit závěru, že na skutková zjištění lze aplikovat SZIF namítané porušení pravidel. V rozporu s tímto žalovaný zcela nelogicky uzavřel, že SZIF postupoval správně. Napadené rozhodnutí tak odporuje základním logickým principům, není tedy vydáno v souladu se zákonem, a trpí vadami, jež je činí vnitřně rozporným.
3. Dále žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí. Tvrdil, že žalovaný nepostupoval nestranně, když se řídil interními směrnici a názory přezkumné komise. Dle žalobce si žalovaný přisvojil pozici SZIF a namísto něj předložil jiná skutková zjištění, která však nebyla předmětem zahájeného sporného řízení. Tím žalovaný dle žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

překročil zákonné zmocnění rozhodovat spor. Žalovaný opřel napadené rozhodnutí o tři nově popsané skutky, které žádná ze stran nenamítala, a dále o výrok o údajném získání výhody, který původně uváděl SZIF, přičemž žalovaný tento výrok pouze zopakoval, žádné důkazy nepředložil a námitky žalobce nechal bez povšimnutí. Žalovaný tak porušil § 141 správního řádu.

4. Konkrétně namítal, že protokol o kontrole byl připraven velmi nedbale a formálně. Např. na straně 2 tohoto protokolu v poli uvozeném nadpisem „9. Zkontrolováno-popis:“ jsou uvedeny nepravdivé údaje. Žalobce nikdy nenavrhoval a nesjednal rozšíření celkové výměry obhospodařované půdy a předmětem podnikatelského plánu není nic, co by odkazovalo na „*předmětem podnikatelského plánu je pěstování ovoce a zeleniny, včetně brambor, chmele, révy vinné, okrasných rostlin, léčivých, aromatických a kořeninových rostlin*“. V položce „10. Kontrolované doklady:“ není uvedeno téměř nic z velmi obsáhlé dokumentace, která byla předložena a kontrolována na místě. Konkrétní úvahy SZIF však nejsou srozumitelně uvedeny ani ve vyřízení námitek, a to přestože žalobce předložil podrobnou argumentaci zcela vyvracející tvrzení uvedená v protokolu.
5. Dle žalobce lze spor rozčlenit na následující body.
 1. Údajně nepravdivé tvrzení o hledání kupce. K uvedenému bodu žalobce namítal, že SZIF tvrdí, že někdo měl poskytnout nepravdivé tvrzení o hledání kupce. Žalobce tvrdil, že o ničem takovém neví a že SZIF nepředložil žádné důkazy podporující toto tvrzení, když ani nesdělil, kdo měl tento výrok vyslovit. Dále žalobce uvedl, že přestože žalovaný dal žalobci zapravdu, je následná argumentace žalovaného založená na tvrzení, že zvířata jsou dosud na hospodářství. Toto tvrzení je dle žalobce vnitřně sporné, nesrozumitelné a není založeno na skutkovém stavu. K tomu žalobce odkázal na registr IZR.
 2. Údajně účelově vytvořený prodej zvířat a získání údajné výhody. Žalobce namítal, že tvrzení, že prodej byl fiktivní, je novým tvrzením, vysloveným pouze žalovaným, které SZIF nenamítal. Dle žalobce je fiktivnost vyvrácena tím, že společnost JTM2014 k. s. za mladá zvířata zaplatila, nesla rizika jejich úhynu a nezabřeznutí a nakonec brala užitek z domácí porážky. Když žalobce prodával mladé kusy, tak nevěděl, že některé z nich bude kupovat zpět. Věděl pouze, že bude postupně od kohokoliv kupovat takové kusy, které budou březí a pomohou mu rozšířit chov a zvýšit jeho kvalitu. Dle žalobce žalovaný v napadeném rozhodnutí zkresluje situaci, když pomíjí motivaci žalobce, který prodal mladé jalovice proto, aby získal finanční prostředky na plnění Dohody. Několikanásobné navýšení ceny je pak v souladu se změnou kvality zvířete. Nákupem pak žalobce nezískal jinou výhodu než tu, kterou by získal, kdyby nakoupil někde jinde jiný kus. Dle žalobce je argumentace žalovaného spekulativní a ničím nepodložená.
 3. Námitka chyb v uvádění čísel kusů na faktuře. V tomto případě dal žalovaný za pravdu žalobci.
 4. Skutečnost, že společnost JTM2014 k. s. nemá hospodářství evidované v IZR. V tomto případě dal žalovaný za pravdu žalobci.
 5. Cena. K tomuto bodu žalobce namítal, že žalovaný argumentaci SZIF označil za nedostatečnou, když uvedl, že SZIF dostatečně neprokázal své tvrzení, že navýšení cen krav bylo nedůvodné. Současně však žalovaný prohlašuje navýšení ceny za

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

nepřijatelné (viz strana 36, druhý odstavec napadeného rozhodnutí). Dle žalobce se jedná o zmatečné jednání žalovaného. V této souvislosti pak žalobce rovněž poukázal na žalovaným dodatečně vytvořenou námitku „blízkých vztahů“.

6. Popření cíle a smyslu operace. Žalobce uvedl, že tuto složku sporu namítl SZIF ve vyřízení námitek. Žalovaný tuto námitku SZIF pominul a spor v tomto bodě se nepokusil rozhodnout. Namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvádí nic, co by chápání pojmů „cíle a smysl Operace“ zpřesnilo. V napadeném rozhodnutí pak použil stejnou větu jako SZIF *“získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami Pravidel či Dohody”* aniž by uvedl, co se těmi cíli myslí.
 7. Požadavek na navýšení výměry. I v tomto případě žalobce namítal, že žalovaný námitku SZIF pominul a spor v tomto případě nerozhodl. Žalovaný pouze konstatoval, že skutečnosti popsané v námitce nebyly důvodem pro udělení sankce a snížení dotace.
6. Žalobce v podané žalobě tvrdil, že se žalovaný jednotlivými složkami sporu nezabýval a nerozhodoval (body 2, 6 a 7), nebo je jeho vyjádření neodůvodněné (bod 2). V převážné části dal žalovaný žalobci za pravdu (body 1, 3, 4 a 5). Tvrdil, že žalovaný byl donucen svou rolí řídicího orgánu a rozhodnutím Přezkumné komise najít argumenty umožňující prohlásit postup SZIF za správný. Žalovaný tak upustil od posuzování argumentů předložených stranami a vydal se cestou vytvoření nové verze protokolu o kontrole a vyřízení námitek v podobě napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí se opírá o zcela nové skutečnosti (údajná nepravdivost slova „vysokobřeží“, lhůty od nákupu do porodu, tvrzení, že prodej byl fiktivní a dále o nijak nevysvětlené tvrzení o získání výhody). Žalovaný tak opustil argumentaci SZIF a nahradil ji argumentací vlastní. Takový postup dle žalobce nemůže obstát. Navíc žalovaný neprovedl důkazy navržené žalobcem. Neprovedením výsledků svědků bylo žalobci znemožněno prokázat okolnosti plnění Dohody, zejména, že k nákupu březí jalovice došlo vždy až za konkrétních okolností, po zvážení jejího stavu, a bez jakékoliv vazby na to, že byla původně jako mladý kus nakoupena od žalobce. Žalobci bylo rovněž znemožněno prokázat, že v rozhodnutí o ukončení administrace a ve vyřízení námitek uvedl SZIF prokazatelně nepravdivá tvrzení.
 7. Dále žalobce tvrdil, že pojem „vysokobřeží“ používal pro jakoukoliv březí jalovici. Byl to důsledek toho, že zásadní je otázka, zda je jalovice březí. Dle žalobce se jedná o pojem neustálený. Za zásadní považoval žalobce, že SZIF měl k dispozici potřebné informace o datu narození, datech prodeje a pokud chtěl další informace, mohl si je vyžádat. Jedno slovo na faktuře bylo z hlediska identifikace stavu prodávaného kusu zcela nepodstatné. Toto slovo nezajímalo ani SZIF.
 8. K fiktivnosti prodeje žalobce zopakoval, že je vyvrácena tím, že kupující za mladá zvířata zaplatil, nesl rizika jejich úhynu a nezabřeznutí, a nakonec i bral užitek z domácí porážky. Prodej 8 kusů společnosti JTM2014 k.s. je jedna transakce, která by buď musela být fiktivní celá, nebo fiktivní nebyla. Pokud by byla fiktivní, všech 8 kusů by zůstalo ve vlastnictví žalobce, což odporuje vývoji. Žalobce dostal za jejich prodej zaplacen a nenesl riziko úhynu nebo nezabřeznutí, Žalobce nakupoval kusy selektivně, po zabřeznutí a podle potřeby. Setrvání kusů na hospodářství žalobce je zcela nepodstatné.
 9. Jako zásadní otázku žalobce označil, co je přesně podstatou sporu, neboť SZIF neodlišuje tvrzení o zjištěné skutkové podstatě od tvrzení o právní kvalifikaci. Stejně tak žalovaný. Dle žalobce je nejprve nutno určit skutek a pak skutek právně kvalifikovat. Namítal, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

v projednávaném případě žalovaný postupoval opačně. Nejprve SZIF popsál skutek, kterým mělo být údajné vyslovení nepravdivosti tvrzení o hledání kupce. Na jeho základě SZIF vyslovil právní kvalifikaci a aplikoval ustanovení opravňující udělit sankci. Žalovaný uznal, že skutek nebyl prokázán. Následně žalovaný popsál zcela odlišný skutek, který SZIF nikdy nenamítal, a sice že žalobce měl vyslovit nepravdivé tvrzení použitím slova „vysokobřeží“. Žalovaný tak činil kroky, které mu nepřísluší, když vyhledává skutky, které nejsou podstatou sporu, aby následně mohl nově zkonstruovaným skutkem podepřít právní kvalifikaci neprokázaného skutku. K takovému kroku nebyl žalovaný oprávněn a je důkazem že žalovaný ignoroval povinnost zachovat ve sporu nestrannost.

10. Dále žalobce rozvedl námitku podjatosti osob a systémové podjatosti. Uvedl, že žalovaný jako řídicí orgán programu rozvoje venkova (dále jen „PRV“), dále jako subjekt odpovědný za správnou činnost SZIF a subjekt, který již v dané věci rozhodl prostřednictvím Přezkumné komise, byl těmito skutečnostmi vázán vydat rozhodnutí, které nebude v rozporu s metodickými postupy a s vydaným rozhodnutím v dané věci. Tato situace dle žalobce znamená, že žalovaný není schopen splnit zákonem danou povinnost a řádně rozhodnout ve sporném řízení dle § 141 správního řádu. Poznamenal, že řízení před Přezkumnou komisí je jiným typem řízení, které bylo smluvno v Dohodě a Pravidlech. Statutárně je Přezkumná komise poradním orgánem ministra zemědělství (dále jen „ministr“), a tedy její výstupy představují jednání ministra. Ten ovšem tímto způsobem kompromituje žalovaného a činí žalovaného nezpůsobilým vést sporné řízení. Dle žalobce žalovaný tímto obchází ustanovení správního řádu, kde je úplný výčet řádných a mimořádných opravných prostředků. Tvrdil, že ustanovení Přezkumné komise je nezákonné a samotný název komise zavádějícím a klamavým. Žalovaný se pak alibisticky odvolává na závěry Přezkumné komise, jejíž rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná a pokládá tyto závěry, pokud mu vyhovují za interní závazné pokyny, které předurčují výsledek sporného řízení.
11. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že Přezkumná komise je tvořena zástupci žalovaného, SZIF a Antibyrokratické komise žalovaného a že z každého jednání přezkumné komise se pořizuje zápis, ve kterém je k jednotlivým případům uveden hlavní závěr, který má doporučující charakter. Tyto závěry jsou pak podkladem pro rozhodnutí v případě sporných řízení. Výsledek sporného řízení je tak dán závěry Přezkumné komise před tím, než je sporné řízení zahájeno.
12. Žalobce dále odkázal na postup žalovaného v jiných kauzách (viz rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 5 A 150/2018 a rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3 As 90/2019).
13. Žalobce namítal procesní obstrukce ze strany SZIF. Konkrétně tvrdil, že SZIF nezaslal do datové schránky žalobce sdělení o vyřízení námitek a oznámení o ukončení administrace, ačkoliv jinak do datové schránky žalobce doručoval. SZIF doručil dokumenty prostřednictvím Portálu farmáře, kde není zaručeno, že se o dokumentech žalobce dozví včas. Žalobce nesouhlasil s vypořádáním této námitek v napadeném rozhodnutí. Uvedl, že předmětem námitek nebylo, že by se žalobce o dokumentech nedozvěděl, ale to že se SZIF pokusil zkrátit jeho práva. Vypořádání této námitek žalobce interpretoval jako nepřímou podporu SZIF ze strany žalovaného.
14. Dle žalobce bylo ze strany SZIF nadbytečně vydáno sdělení o výši druhé splátky dotace. Uvedenou námitku žalobce odůvodnil tím, že dne 13. 1. 2020 SZIF sdělil žalobci, že ukončuje administraci projektu. Dne 22. 4. 2020 pak SZIF vydal výpočet nulové výše

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

druhé splátky. Uvedeným postupem byla dle žalobce vytvořena nepřehledná situace, kdy žalobce byl nucen podat druhý návrh na sporné řízení, neboť se domníval, že administrace pokračuje.

15. Žalobce tvrdil, že lhůta, ve které žalovaný rozhodl (22 měsíců) není přiměřená. Žalovaný tak donutil žalobce, aby fakticky zcela naplnil Dohodu.
16. Závěrem žaloby žalobce namítal nezákonnou výši správního poplatku. Žalovaný zejména nesouhlasil se závěrem ministra, že návrh směřoval k uložení povinnosti peněžité povahy. Žalobce tvrdil, že uložení peněžité povinnosti nebylo předmětem sporu. Pokud by správní orgán rozhodl ve sporném řízení dle návrhu žalobce, pak by důsledkem z toho plynoucím bylo zrušení oznámení o ukončení administrace žádosti. Formulaci, že „SZIF vyplatí druhou splátku dotace dle bodu VI.4 písm. b) Dohody“ žalobce použil proto, že takovou skutečnost považuje za logický důsledek rozhodnutí předmětného sporu a nikoliv proto, že by se jednalo o předmět sporu. Tvrdil, že ministr v rámci rozhodnutí o rozkladu zcela nepřiměřeně používá postup dle § 37 odst. 1 správního řádu a snaží se obhájit závěr, že žalobce je ve skutečnosti ve sporu ohledně druhé splátky dotace. To dle žalobce není pravda. Pokud bude ve sporném řízení rozhodnuto, že žalobce porušil Dohodu, bude důsledkem nejen nevyplacení druhé splátky, ale také vrácení první a nevyplacení splátky třetí.

III. Vyjádření k podané žalobě a související vyjádření

17. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
18. K námitce nicotnosti napadeného rozhodnutí z důvodu podjatosti žalovaný uvedl, že nechápe, jak by vydáním Pravidel příslušných pro 2. kolo příjmu žádostí a Specifických podmínek pro poskytování dotace na základě Programu rozvoje venkova platných pro 2. kolo příjmu žádostí (dále pak jen „Specifické podmínky Pravidel“) mohl zkrátit práva žalobce, když to jsou právě Pravidla, na základě nichž mají žadatelé právo na případné poskytnutí dotace, za splnění zde uvedených podmínek.
19. Žalovaný nesouhlasil s posouzením postavení a činnosti Přezkumné komise. Uvedl, že obrátit se na Přezkumnou komisi je pro žadatele možností a nikoliv podmínkou pro zahájení sporného řízení. Jedná se o méně formální, rychlejší a bezplatnou formu přezkumu postupu SZIF. Na Přezkumnou komisi se žadatel může obrátit v jakékoliv fázi administrace projektu, pokud nesouhlasí s postupem SZIF, včetně fází, kdy sporné řízení není možno vést. Výsledek jednání Přezkumné komise pro případné sporné řízení není závazným stanoviskem. Výsledek jednání Přezkumné komise je podkladem pro SZIF, který její závěry v daném řízení respektuje. Ve své podstatě se jedná o neformální fórum zástupců žalovaného, Antibyrokratické komise Ministerstva zemědělství a SZIF, na němž jsou pružným a pro žadatele o dotace administrativně nezatěžujícím způsobem řešeny zejména otázky týkající se výkladu Pravidel. Z každého jednání komise se vyhotovuje zápis, ve kterém jsou uvedeny hlavní závěry ke každému projednávanému případu.
20. Žalobce využil obou možností, tedy požádal o přezkum Přezkumnou komisi a zároveň se zrušení ukončení administrace domáhal ve sporném řízení dle § 141 správního řádu. Ve sporném řízení je žalovaný příslušným správním orgánem pro vydání rozhodnutí, a to dle § 169 odst. 1 písm. d) a § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 9a písm. a) zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o SZIF“). Naopak odpověď Přezkumné komise (ze dne 12. 3.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

2020, č. j. 5373/2020-MZE-14112) není rozhodnutím ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu, ale oznámením o nezahájení přezkumného řízení ve smyslu § 94 odst. 1 správního řádu.

21. Žalovaný poznamenal, že Přezkumná komise je zřízena ministrem mj. za účelem řešení stížností žadatelů či příjemců dotace na administrativní postup SZIF při administraci projektových opatření Programu rozvoje venkova. Statut a jednací řád Přezkumné komise v čl. 7 stanoví, že v případě konkrétní žádosti o přezkum předložené žadatelem/příjemcem dotace je stanovisko komise podkladem pro další administraci konkrétního případu ze strany SZIF. Žalovým, respektive ředitelem odboru Řídícího orgánu PRV, je pak žadatel o stanovisku komise informován. V případě přezkumu tedy Přezkumná komise není poradním orgánem žalovaného a oznámení o výsledku přezkumu není rozhodnutím žalovaného, jak se mylně domnívá žalobce. Ve věci přezkumu tedy Ing. J. T. nerozhodl, ale žalobce pouze o výsledku přezkumu informoval. Nemůže být proto naplněna podmínka podle § 14 odst. 6 správního řádu. Přezkumná komise je zřízena na úrovni žalovaného a není nadřízena ani podřízena žalovanému.
22. Žalovaný nepopíral, že se Ing. J. T. a členové Přezkumné komise na přezkumu podíleli, a to konkrétně projednáním věci a vydáním stanoviska (viz 123. jednání Přezkumné komise, které proběhlo dne 21. 2. 2020). Žalobce však neprokázal žádné konkrétní vazby konkrétní úřední osoby či konkrétních osob k věci, účastníkům řízení nebo jejich zástupcům, pro které by úřední osoba měla zájem na výsledku řízení. Ing. J. T. ve věci přezkumu nerozhodl, pouze se účastnil jednání Přezkumné komise a sdělil žalobci stanovisko komise. Dle žalovaného účast na přezkumu však není důvodem pro vyloučení Ing. J. T. a členů komise z řízení dle § 14 odst. 6 správního řádu. Přezkum a sporné řízení totiž nelze přirovnat k projednání věci na jiném stupni řízení. Jak ve sporném řízení, tak při přezkumu je totiž přezkoumáván postup SZIF, ovšem pouze jinými procesními postupy.
23. K námitce nezákonnosti žalovaný předně sdělil, že pro posouzení sporné otázky žalovaný vycházel z důkazů, které byly účastníky sporu navrženy, a dále z důkazů, které byly provedeny za účelem zjištění stavu věci. To vše v souladu s § 141 odst. 4 správního řádu. Postup žalovaného pak odpovídal tomu, že i ve sporném řízení je povinností správního orgánu zjistit skutečný stav věci v souladu s požadavky zásady materiální pravdy podle § 3 správního řádu. Zdůraznil, že umělé vytváření podmínek bylo SZIF vytýkáno již od počátku, stejně tak od počátku žalobce ohledně ceny jalovic argumentoval jejich vysokobřezostí, tedy se nejedná o nově uváděné skutečnosti až na úrovni sporného řízení. Jedinou novou informací uvedenou ve sporném řízení je propojenost žalobce a společnosti JTM2014 k.s., která byla i podstatnou pro zjištění skutečného stavu věci, tak aby byla dodržena zásada materiální pravdy.
24. K výtkám žalobce vůči protokolu o kontrole a vyřízení námitek žalovaný poukázal na obsah protokolu s tím, že není tedy pravdou, že „žalobce nikdy nenavrhoval a nesjednal rozšíření výměry a předmětem podnikatelského plánu není nic, co by odkazovalo na pěstování ovoce a zeleniny...“. V podané žádosti o dotaci si žalobce za splnění těchto preferenčních kritérií nárokoval celkem 46 bodů, je tedy nutné, aby byla preferenční kritéria plněna. Pokud je v preferenčním kritériu č. 9 uvedeno spojení a/nebo, je patrné, že žalobce se dotýká pouze jedna z částí tohoto kritéria, v tomto případě živočišná výroba.
25. K výtkám o hledání kupce žalovaný upozornil, že skutečnost, že společnost JTM2014 k.s. poskytla nepravdivou informaci o hledání kupce, nebyla dle žalovaného ze strany SZIF

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

dostatečně prokázána a z tohoto tvrzení nelze vyvozovat žádné důsledky z hlediska plnění podmínek Pravidel. Žalovaný dal v tomto konkrétním bodě žalobci za pravdu a vyhověl jeho námitce. Dále uvedl, že zásadní porušení podmínek Pravidel bylo konstatováno a řádně odůvodněno z ostatních zjištěných skutečností. Co se přesunů krav týče, tak ty byly fyzicky i v IZR nepřetržitě na hospodářství žalobce, tedy i po dobu, kdy nebyl vlastníkem těchto krav, ale vlastníkem byla společnost JTM2014 k.s. V tomto žalovaný spatřoval podstatnou skutečnost, z níž vyvozoval formálnost a účelovost prodeje. Zásadní okolností pro posouzení daného obchodu byla pro žalovaného i propojenost žalobce s kupcem/prodejcem jalovic, tedy se společností JTM2014 k.s., která je se žalobcem prokazatelně propojena přes úzké obchodní vztahy a přes fyzické osoby. Úzké obchodní vztahy lze dovodit ze skutečnosti, že společnost JTM2014 k.s. dle sdělení žalobce v rozhodné době poskytovala žalobci zemědělské služby a na hospodářství žalobce byl přítomen její pracovník, jímž žalobce vysvětloval stav, kdy jalovice i po prodeji dlouhodobě zůstaly ustájeny na hospodářství žalobce. K tomuto žalovaný sdělil, že žalobcem popsaný způsob, kdy jsou zvířata ustájena v hospodářství jiného chovatele, se jeví přinejmenším nestandardním, pokud zvířata nejsou chována formou služby (za úplatu), ale na hospodářství se o konkrétní zvířata stará zaměstnanec majitele, nikoli chovatel (či jeho zaměstnanci), na kterého je hospodářství registrováno. Žalovanému nejsou zřejmé žádné výhody, které by mohl tento způsob chovu zvířat přinášet jak obchodní společnosti JTM2014 k.s., tak žalobci, zvláště s přihlédnutím k praktickým důsledkům takového stavu (rozdělení pracovních úkolů, použití strojů a zařízení, vytíženost zaměstnance apod.). K propojení obou společností přes fyzické osoby žalovaný sdělil, že jediným vlastníkem žalobce byl do 24. 5. 2016 (a jediným jednatelem do 27. 4. 2016) Ing. D. C. Jediným komplementářem společnosti JTM2014 k.s. je J. T. Úzká vazba a aktivní spolupráce obou osob byla prokázána např. článkem v magazínu Reportér „*Sedm statečných. Příběhy poctivých farmářů, jejichž život nezávisí na dotacích*“ část „*Sklízíme už první ve vsi!*“ ze dne 28. 6. 2018, aut. M. Š., v němž se Ing. D. C. aj. T. společně vyjadřují k historii, strategii a aktuální situaci a hospodaření žalobce. Z textu přímo vyplývá minulé i aktuální spolupráce, přičemž jsou zmíněny i obchodní vazby (investice J. T. do hospodaření žalobce). Žalovaný posoudil tento článek jako spolehlivý zdroj informací, neboť sám žalobce ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 11. 6. 2021 k obsahu článku sděluje, že „*jde o text sepsaný tak, aby v něm nebyla žádná nepravda*“. Žalovaný z článku nevyvodil jiné závěry, než potvrzení úzkých vazeb mezi uvedenými fyzickými osobami, které vedou k propojení žalobce a společnosti JTM2014 k.s. Nad rámec skutečností uvedených v napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že velmi úzká a aktivní spolupráce mezi jmenovanými fyzickými osobami probíhala i v rámci řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, kdy je jako autor elektronické verze dokumentů podaných žalobcem uveden J. T. Žalovaný uzavřel, že žalobce by získal výhodu obdržením dotace (ve výši až 100 % kupní ceny) za koupi jalovic od společnosti JTM2014 k.s., se kterou ho pojí blízké vazby přes fyzické osoby, přičemž cena těchto jalovic byla nedůvodně dvojnásobná („Bára“) a čtyřnásobně („Líza“) navýšena.

26. K výtkám žalobce ohledně účelově vytvořeného prodeje žalovaný uvedl, že nedodržení, resp. porušení podmínek Pravidel a Dohody je spatřováno především v postupu žalobce při nákupu jalovic, na jejichž pořizovací cenu požadoval žalobce vyplacení dotace, dále v nepravdivém odůvodnění výše ceny kupovaných jalovic. Dne 1. 3. 2017 prodal žalobce společnosti JTM2014 k.s. 8 jalovic za celkovou částku 110 000 Kč (bez DPH). V rámci žádosti o platbu žalobce požadoval vyplatit dotaci na koupi 3 jalovic od společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

JTM2014 k.s., které původně sám vlastnil a které dne 1. 3. 2017 prodal společnosti JTM2014 k.s. Koupi doložil fakturami na prodej vysokobřezích jalovic: č. VF-170012 ze dne 1. 12. 2017 (jalovice Daniela), VF-180012 ze dne 14. 9. 2018 (jalovice Líza) a VF-180017 ze dne 29. 11. 2018 (jalovice Bára). Předmětné jalovice se narodily na hospodářství žalobce a v IZR nikdy nedošlo k jejich přesunu na jiné hospodářství. Oproti ceně, za kterou byly jednotlivé jalovice prodány společnosti JTM2014 k.s., je cena, za kterou byly žalobcem koupeny zpět, značně vyšší (ceny bez DPH: Daniela prodána za 20 000 Kč, koupena za 52 500 Kč; Bára prodána za 20 000 Kč, koupena za 40 000 Kč, Líza prodána a 10 000 Kč, koupena za 42 000 Kč.). Žalobce tedy požadoval dotaci na nákup jalovic, které se na jeho hospodářství narodily, byly jeho vlastnictvím, byly na jeho hospodářství fyzicky nepřetržitě, a které byly koupeny zpět za několikanásobně vyšší cenu. U dvou ze tří předmětných jalovic (Bára a Líza) bylo na žalobcem předložených fakturách vystavených společností JTM2014 k.s., na základě kterých žalobce požadoval vyplacení dotace, uvedeno nepravdivé tvrzení, že předmětem koupě byly vysokobřezí jalovice. Žalobce navýšení ceny odůvodňoval právě vysokobřezostí jalovic, ale jak je zřejmé z údajů z IZR, toto tvrzení bylo nepravdivé. Jalovici Báře se tele narodilo dne 5. 5. 2019, tedy 22 týdnů po její koupi žalobcem dne 29. 11. 2018, jalovici Líze se tele narodilo dne 10. 5. 2019, tedy 34 týdnů po její koupi žalobcem dne 14. 9. 2019. Standardní březost krav trvá přibližně 280 dnů, tj. 40 týdnů. Za vysokobřezí se jalovice považují od 8.–12. týdne před porodem. Pokud tedy byla jalovice Bára koupena 22 týdnů před porodem a jalovice Líza 34 týdnů před porodem, je tvrzení žalobce o tom, že tyto jalovice byly vysokobřezí, nepravdivé a navýšení ceny jalovic neopodstatněné. Tímto jednáním žalobce došlo z jeho strany k porušení kapitoly 4. písm. ee) Pravidel a kapitoly 4. písm. ff) Pravidel. Tímto jednáním zároveň ze strany žalobce došlo k porušení čl. VII. odst. 1 a odst. 3 Dohody, a dále došlo k porušení čl. XI. odst. 3) Dohody. Dle žalovaného měl takovýto prodej a následný nákup zjevně formální povahu a jeho jediným cílem bylo naplnit podmínky preferenčního kritéria č. 10. Podmínka rozšíření nemůže být splněna tím, že příjemce dotace z požadované dotace nakoupí jalovice, které se na jeho hospodářství narodily, byly jeho vlastnictvím, byly na hospodářství nepřetržitě a u kterých byla několikanásobně navýšena cena. K tomu žalovaný odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 1. 2022, č. j. 5 A 142/2018-49.

27. K výtkám žalobce vůči ceně jalovic žalovaný zdůraznil, že to byl žalobce sám, který prokazatelně opakovaně nepravdivě prohlašoval, že při koupi jalovic byly tyto ve zcela jiném stavu a kvalitě, který byl důvodem navýšení ceny, a to že byly „*krátce před porodem*“, „*několik dní před porodem*“ anebo „*vysokobřezí*“ (uvedeno v námitkách proti Protokolu ze dne 14. 11. 2019). Březost krav plemene jersey trvá průměrně 40 týdnů a jalovice Bára porodila více než 22 týdnů po prodeji a jalovice Líza 34 týdnů po prodeji. Takový prodej je v rozporu s cíli a podmínkami Pravidel.
28. K tvrzení žalobce, že naplnil cíle operace 6.1.1, žalovaný uvedl, že podpora je v rámci operace 6.1.1 Zahájení činnosti mladých zemědělců zaměřena na stimulaci zahájení aktivního podnikání mladých zemědělců v zemědělských podnicích. Procesem zahájení činnosti se rozumí celý souhrn aktivit, do kterých spadá např. evidování žadatele v Evidenci zemědělského podnikatele, absolvování odborných školení, nákup či pronájem pozemků a zvířat včetně jejich zaevidování v příslušných registrech či zajištění dalších hmotných komponent nutných pro zemědělskou činnost, předložení podnikatelského plánu a jeho následné schválení. Nicméně za naplnění cílů operace je možno považovat pouze stav, kdy tohoto cíle je dosaženo v souladu s Pravidly.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

29. K nevypořádání námítky týkající se navýšení výměry žalovaný uvedl, že se jí nezabýval z důvodu, že s předmětem sporu nesouvisela.
30. K otázce podjatosti či systémové podjatosti žalovaný odkázal na předcházející rozhodnutí ministra (rozhodnutí ze dne 7. 9. 2020, č. j. 40362/2020-MZE-11181) s tím, že žalobce podáním ze dne 11. 6. 2021 vznesl námitku systémové podjatosti žalovaného, kterou žalovaný shledal opožděnou. Nadto žalovaný sdělil, že metodické řízení SZIF ze strany žalobce nezahrnuje soustavnou kontrolu postupů SZIF při implementaci PRV, v rámci které by žalovaný mohl odhalit nesprávný postup SZIF při administraci každé jednotlivé žádosti o dotaci, či dokonce činnost SZIF při administraci konkrétních žádostí o dotaci jakýmkoli způsobem „usměrnit“.
31. K odkazu žalobce na jiný postup žalovaného žalovaný uvedl, že si je vědom toho, že ne vždy vykládal právní řád shodně se správními soudy. Jiný spor však nemůže určovat výsledek toho aktuálně projednávaného.
32. K tvrzení o úmyslném zaslání oznámení o ukončení administrace a sdělení o vyřízení námitek žalovaný uvedl, že v souladu s Pravidly (viz kapitolou 3. Způsob komunikace) SZIF se žadatelem/příjemcem dotace komunikuje prostřednictvím Portálu farmáře. Žalobci byly v průběhu administrace žádosti o dotaci průběžně zasílány i jiné dokumenty skrze Portál farmáře, např. žádost o doplnění neúplné dokumentace, oznámení o provedené admin. kontrole, návrh Dohody, zvací dopis k podpisu Dohody, Dohoda apod. Podanou žádostí o dotaci a podpisem Dohody se žalobce zavázal k plnění Pravidel. Při podání žádosti o dotaci i podpisem Dohody stvrdil, že je s obsahem těchto Pravidel seznámen. SZIF tedy při zaslání Oznámení o ukončení administrace a Vyřízení námitek postupoval v souladu s těmito Pravidly.
33. K tvrzení, že sdělení o výši druhé splátky dotace bylo nadbytečné a matoucí, žalovaný uvedl, že z oznámení o výši druhé splátky dotace ve výši 0 Kč je pouze administrativním krokem navazujícím na podanou žádost o platbu. V oznámení o ukončení administrace není sdělení, že SZIF již ve věci nebude vydávat další písemnosti a znemožní komunikace o projektu přes Portál farmáře. Naopak je v poučení oznámení o ukončení administrace příjemce dotace poučen, že „*na Oznámení o ukončení administrace vydané po proplacení dotace navazuje správní řízení o uložení povinnosti vrátit dotaci...*“ Již z tohoto textu lze dovodit, že ve věci naopak další písemnosti vydávané budou.
34. K výtkám vůči výši správního poplatku žalovaný uvedl, že žalobce v petitu výslovně vznesl požadavek, aby výsledkem sporného řízení bylo (mj.) to, že „*...SZIF vyplatí druhou splátku dotace dle bodu VI.4 písm. b) Dohody*“. Také z celého obsahu návrhu je zřejmé, že žalobce zpochybňoval správnost závěrů SZIF o tom, že jsou dány důvody pro neproplacení výdajů. Tedy de facto namítal nezákonnost toho, že SZIF dotaci dosud neproplatil. Žalovaný měl za to, že zcela správně vyhodnotil, že se žalobce domáhá plnění peněžité povahy. Je pravdou, že v návrhu není výše dotace výslovně vyjádřena, to z něj však nečiní návrh na řízení nepeněžité povahy. Z celého návrhu je totiž zcela zřejmé, že žalobce rozporuje postup SZIF, který mu odmítl proplatit požadovanou výši dotace, a domáhá se její úhrady. Dle žalovaného tak byl správní poplatek správně vyměřen dle položky 25a písm. b) bod 2 sazebníku správních poplatků ve výši 5 % z této požadované částky.
35. V replice ze dne 7. 4. 2022 žalobce nesouhlasil s vyjádření žalovaného a rozvinul svá tvrzení uvedená v podané žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

36. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
37. Soud rozhodl o věci samé bez jednání, neboť žalobce i žalovaný výslovně souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení ústního jednání.
38. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.
39. Soud o podané žalobě uvažil následovně:
40. Předně soud uvádí, že žalobce pod bodem II. až V. žaloby navrhl, aby soud (II.) určil, že jakákoliv stanoviska, rozhodnutí či sdělení Přezkumné komise zavazují žalovaného rozhodnout v souladu s těmito stanovisky v každém dalším řízení, a tím fakticky znemožňují výkon činnosti žalovaného ve sporném řízení při rozhodování sporů z Dohody, (III.) určil, že vydání doporučení Přezkumnou komisí bylo porušením zákonem garantovaného práva žalobce na spravedlivé rozhodnutí a žalovaný nebyl oprávněn ve věci rozhodnout z důvodu systémové podjatosti, (IV.) určil, že žalobce splnil své závazky vyplývající z Dohody a (V.) aby SZIF přikázal, aby žalobci zaplatil dosud nevyplacené splátky dotace poskytnuté na základě Dohody. Tyto návrhy výroku rozsudku soudu nejsou v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dle § 78 s. ř. s. přípustné, když soud je v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného oprávněn pouze zrušit napadené rozhodnutí nebo žalobu zamítnout. S ohledem na výše uvedené se soud těmito výroky blíže samostatně nezabýval.
41. K prvnímu výroku soud uvádí, že ve smyslu § 65 s. ř. s. je žalobu oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí v plném rozsahu, tzn. včetně druhého výroku, kterým žalovaný návrhu žalobce vyhověl. Žalobce tak podanou žalobou brojil i proti výroku, kterým na svých právech nemohl být nikterak zkrácen. Za uvedeného stavu věci soud podle § 65 s. ř. s. ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s. žalobu proti druhému výroku napadeného rozhodnutí odmítl, neboť se nejedná o rozhodnutí, respektive výrok, kterým by byl žalobce zkrácen na svých právech.
42. K námitce nicotnosti napadeného rozhodnutí soud uvádí, že podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001-96, je nicotný takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí nelze ani považovat. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepříslušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

podkladu k vydání rozhodnutí. Uvedenými vadami dle náhledu soudu napadené rozhodnutí netrpí. Napadené rozhodnutí vydal příslušný správní orgán v souladu s pravomocí, která mu je udělena [viz § 169 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 178 odst. 1 správního řádu a § 9a písm. a) zákona o SZIF]. Napadené rozhodnutí není právně či fakticky neuskutečnitelným. Napadeným rozhodnutím bylo zcela jednoznačně rozhodnuto o návrhu žalobce ve věci sporu z veřejnoprávní smlouvy, konkrétně z Dohody.

43. Žalobce důvody nicotnosti spatřoval jednak v podjatosti žalovaného a úředních osob a jednak ve vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí. Pokud jde o žalobcem tvrzenou podjatost žalovaného a úředních osob, pak v případě, že by soud shledal, že zaměstnanec, který se podílel na rozhodnutí v dané věci, byl podjatý, jednalo by se o vadu, která by mohla způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí. Jinými slovy žalobcem tvrzená podjatost žalovaného a úředních osob nemůže způsobit nicotnost napadeného rozhodnutí. K žalobcem tvrzené vnitřní rozpornosti soud uvádí, že z napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně vyplývá, na základě jakých skutečností a důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí. Soud souhlasí se žalobcem potud, že žalovaný v napadeném rozhodnutí přisvědčil některým tvrzením žalobce. Zároveň však z napadeného rozhodnutí vyplývá, proč přestože bylo některým tvrzením žalobce přisvědčeno, žalovaný výrokem I. návrhy žalobce zamítl. V této souvislosti soud pokazuje na opakovaně uváděné sdělení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že chybný postup SZIF nemůže vést k vyplacení dotace v případě, kdy byly podmínky pro poskytnutí dotace ze strany žalobce prokazatelně porušeny, či uměle vytvořeny. Vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí tak soud neshledal.
44. S ohledem na rozsáhlost podané žaloby a skutečnost, že žalobce v podané žalobě opakovaně uplatnil řadu námitek, které se však předmětu projednávané věci netýkají, a tedy nejsou způsobilé vyvolat nezákonnost napadeného rozhodnutí, soud zdůrazňuje, že důvodem, pro který nebyla žalobci vyplacena druhá splátka dotace a byla ukončena administrace žádosti žalobce, byl závěr žalovaného, že se žalobce dopustil dvojího porušení Pravidel, konkrétně kapitoly 4. písm. ee) a současně písm. ff). V případě porušení těchto ustanovení stanoví Pravidla v obou případech stejnou sankci, a to sankci typu C, tj. snížení dotace o 100 % a ukončení administrace. Z výše uvedeného vyplývá, že ke snížení dotace o 100 % a k ukončení administrace žádosti žalobce o dotaci by v projednávaném případě postačoval závěr žalovaného o porušení jednoho ze dvou výše uvedených ustanovení.
45. Porušení kapitoly 4. písm. ee) Pravidel, konkrétně umělé vytvoření podmínek tak, aby žadatel/příjemce dotace získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami Pravidel a Dohody, žalovaný spatřoval v postupu žalobce při nákupu jalovic, na jejichž pořizovací cenu žalobce požadoval vyplacení dotace, a dále v okolnostech nákupu. Konkrétně žalobce požadoval vyplatit dotaci mj. na koupi 3 jalovic (konkrétně Daniely, Báry a Lízy) od společnosti JTM2014 k.s., přičemž uvedené jalovice se narodily na hospodářství žalobce, byly ve vlastnictví žalobce a na hospodářství žalobce se nacházely i po prodeji společnosti JTM2014 k.s., a to až do doby zpětné koupě žalobcem za několikanásobně vyšší cenu (dvou až čtyřnásobnou). Výhodu žalobce spatřoval v získání dotace. Zásadní okolností pro posouzení projednávaného případu pak byla skutečnost, že žalobce je se společností JTM2014 k.s. propojen skrze fyzické osoby a obchodními vztahy.
46. Porušení kapitoly 4. písm. ff) Pravidel, konkrétně podání nepravdivého prohlášení nebo nepravdivého důkazu, žalovaný shledal v nepravdivém tvrzení žalobce, respektive

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

v nepravdivém odůvodnění výše ceny kupovaných jalovic. Konkrétně na předložených fakturách vystavených společností JTM2014 k.s., na základě kterých žalobce požadoval vyplacení dotace, je uvedeno nepravdivé tvrzení, že předmětem koupě byly vysokobřezí jalovice. Dle IZR se však jalovici Báře narodilo tele dne 5. 5. 2019, tj. 22 týdnů po její koupi žalobcem, jalovici Líze se tele narodilo dne 10. 5. 2019, tj. 34 týdnů po koupi žalobce. Tvrzení žalobce a údaje na fakturách, že předmětné jalovice byly vysokobřezí, je tak nepravdivé a značné navýšení ceny jalovic neopodstatněné. I v tomto případě žalovaný zohlednil propojení žalobce a společnosti JTM k.s. na personální a obchodní úrovni.

47. Soud neshledal, že by ze strany žalovaného došlo k porušení § 141 odst. 4 správního řádu. K uvedené námitce soud uvádí, že i ve sporném řízení se uplatní zásada materiální pravdy zakotvená v § 3 správního řádu, byť v modifikované podobě. Modifikace této zásady vychází z § 141 odst. 4 správního řádu. Podle tohoto ustanovení vychází ve sporném řízení správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků. Z výše uvedeného vyplývá, že i ve sporném řízení je správní orgán povinen zjistit skutkový stav věci. Pokud pak účastníky řízení navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné.
48. V projednávaném případě se žalovaný soustředil na podstatu sporu, a to zda má žalobce podle čl. VI. odst. 2 Dohody nárok na vyplacení druhé splátky dotace, respektive zda byla administrace žádosti žalobce ukončena v souladu s Dohodou a Pravidly. Za účelem posouzení předmětu sporu žalovaný hodnotil důkazy, které mu byly předloženy účastníky sporného řízení, tj. žalobcem a SZIF, a rovněž důkazy, které provedl za účelem zjištění stavu věci. Z těchto důkazů pak žalovaný vyvodil skutečnosti rozhodné pro posouzení projednávaného případu. Dle názoru soudu nelze porušení § 141 správního řádu spatřovat ve skutečnosti, že žalovaný pro posouzení otázky, zda má žalobce nárok na vyplacení druhé splátky dotace, považoval za rozhodné jiné skutečnosti než SZIF. Žalovaný totiž byl na základě návrhu žalobce a vyjádření žalovaného povinen zjistit skutkový stav věci. Jinými slovy žalovaný byl povinen samostatně posoudit předmět sporu mezi žalobcem a SZIF, tj. splnění nebo nesplnění podmínek Dohody pro vyplacení druhé splátky dotace, a to bez ohledu na závěry, ke kterým dospěl SZIF v protokolu o kontrole a reakci SZIF na námitky žalobce vůči protokolu. Žalovaný tak nepochybil, když přihlédl ke skutečnostem, které vyplývaly z provedených důkazů, avšak tyto skutečnosti nebyly SZIF důvodem k nevyplacení druhé splátky dotace, respektive ukončení administrace žádosti žalobce.
49. Výtky žalobce vůči kontrolnímu protokolu a reakci SZIF na námitky žalobce vůči protokolu neshledal soud relevantní. Je tomu tak proto, že předmětem přezkumu soudu v projednávaném případě je výlučně žalobou napadené rozhodnutí a nikoliv protokol o kontrole či reakce SZIF na námitky žalobce. Protokol o kontrole a reakce SZIF na námitky žalobce náležely v projednávaném případě pouze k podkladům, ze kterých správní orgán vycházel při posouzení předmětu sporu. Zejména však žádné z žalobcem vytýkaných tvrzení, tj. že žalobce nikdy nenavrhoval a nesjednal rozšíření celkové výměry, že předmětem podnikatelského plánu není nic, co by odkazovalo na pěstování ovoce a zeleniny, včetně brambor, chmele, révy vinné, okrasných rostlin, léčivých, aromatických a kořeninových rostlin a že v rámci kontrolovaných dokladů není uvedeno téměř nic

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

z obsáhlé dokumentace, která byla předložena a kontrolována na místě, nebylo důvodem, pro který žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

50. Rovněž irelevantní shledal soud námitky žalobce vůči údajně nepravdivému tvrzení o hledání kupce. Uvedené tvrzení SZIF považoval žalovaný v napadeném rozhodnutí za neprokázané. Z uvedeného důvodu pak z tohoto tvrzení žalovaný nevyvozoval žádné důsledky pro projednávaný případ. Nebylo-li žalobcem rozporované tvrzení důvodem vydání napadeného rozhodnutí, nemohou být výtky žalobce důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.
51. Soud nepřisvědčil tvrzením žalobce, ve kterých rozporoval účelově vytvořený prodej zvířat. Uvedená námitka dle soudu směřuje vůči závěru žalovaného o naplnění podmínek kapitoly 4. písm. ee) Pravidel. Ve smyslu uvedeného ustanovení nelze dotaci poskytnout, jestliže žadatel uměle vytvoří podmínky tak, aby získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami Pravidel či Dohody. Dle soudu za uměle vytvořené podmínky je nutno považovat takovou situaci, kdy dochází k formálnímu splnění podmínek za účelem získání výhody, aniž by byl splněn cíl Pravidel či Dohody. K takové situaci pak v projednávaném případě skutečně došlo. Předně k výtkám žalobce ohledně cíle a smyslu operce 6.1.1, soud uvádí, že cíl Dohody žalobce jednoznačně formuloval v žádosti o dotaci, která je součástí Dohody (viz čl. II. odst. 2 Dohody). Podle cíle Dohody, respektive žalobcem uvedeného výsledku projektu, žalobce hodlal mj. rozšířit chov krav a obohatit genofond zejména u krav plemene jersey nákupem kusů ze zahraničních chovů. Uvedeného cíle pak žalobce dle žádosti o dotaci hodlal mj. dosáhnout nákupem hospodářských zvířat (turů). Z výše uvedeného tedy vyplývá, že žalobce žádal SZIF o dotaci mj. za účelem rozšíření chovu krav.
52. K závěru, že v projednávaném případě byly uměle vytvořeny podmínky tak, aby žalobce získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami Dotace, soud dospěl na základě kombinace žalovaným zjištění objektivních a subjektivních skutečností. Pokud jde o objektivní skutečnosti, tyto soud ve shodě s žalovaným spatřuje ve skutečnosti, že 3 předmětné jalovice (Daniela, Bára a Líza) se narodily na hospodářství žalobce, byly ve vlastnictví žalobce a na hospodářství žalobce se nacházely i po prodeji společnosti JTM2014 k.s., a to až do doby zpětné koupě žalobcem. Tato zjištění v případě dotčených jalovic žalobce v podané žalobě nerozporoval. Vysvětlení popsané situace žalobcem, podle kterého společnost JTM2014 k.s. poskytovala žalobci v rozhodné době zemědělské služby a na hospodářství žalobce byl přítomen její pracovník, nelze považovat za hodnověrné, neboť se naprosto vymyká běžným vztahům mezi samostatně hospodařícími subjekty. Navíc toto tvrzení nebylo žalobcem nikterak prokázáno. Subjektivní skutečnost pak soud spatřuje ve zjištění žalovaného o propojenosti žalobce a společnosti JTM2014 k.s. na obchodní a osobní úrovni. Rovněž tuto skutečnost žalobce v podané žalobě nerozporoval. Soud přisvědčuje závěru žalovaného, že zjištění o propojenost žalobce a společnosti JTM2014 k.s. má pro posouzení projednávaného případu zcela zásadní význam. Tato skutečnost dle soudu dokládá formálnost navození podmínek pro získání dotace, neboť bez propojení žalobce a společnosti JTM2014, k.s. na osobní a obchodní úrovni by nebylo možno vytvořit podmínky, za kterých došlo k nákupu jalovic v projednávaném případě.
53. Tvrzení žalobce, ve kterých rozporoval splnění podmínek kapitoly 4. písm. ee) Pravidel, se mívá s důvody vydání napadeného rozhodnutí, a tedy nejsou způsobila jakýmkoliv způsobem zpochybnit výše popsané skutečnosti. Z uvedeného důvodu soud neshledal tato

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

tvrzení relevantními. Dle soudu žalovaný nepochybil, jestliže neprovedl důkazy navržené žalobcem, neboť tyto nemohly na zjištěném skutkovém stavu nic změnit.

54. K námitce žalobce, že tvrzení žalovaného o tom, že zvířata jsou dosud na hospodářství, je vnitřně rozporné, nesrozumitelné a není založeno na skutkovém stavu, soud předně uvádí, že žalobce v podané žalobě odkazoval na část rozhodnutí (str. 38 napadeného rozhodnutí odstavec druhý), ve které se žalovaný vypořádával s námitkou žalobce. Nejednalo se tedy o nosný důvod napadeného rozhodnutí (viz výše). Pro posouzení projednávaného případu jsou rozhodná pouze zjištění vztahující se k těm jalovicím, na jejichž koupi žalobce požadoval vyplacení dotace. Osud zbylých jalovic není pro projednávaný případ relevantní, neboť nebyl důvodem výroku I. napadeného rozhodnutí, respektive důvodem nevyplacení druhé části dotace a ukončení administrace žádosti žalobce o dotaci. Z žalobcem předložených údajů z IZR (viz strana 12 podané žaloby), kterými žalobce dokládal své tvrzení, nikterak neplyne, že by tvrzení žalovaného, že se jalovice Daniela, Bára a Líza narodily na hospodářství žalobce, byly ve vlastnictví žalobce a na hospodářství žalobce se nacházely i po prodeji společnosti JTM2014 k. s., a to až do doby zpětné koupě žalobcem, bylo jakkoliv vnitřně rozporné, nesrozumitelné a nepravdivé. S ohledem na skutečnost, že žalobcem poukazovaná část napadeného rozhodnutí nebyla nosným důvodem napadeného rozhodnutí, neshledal soud námitku žalobce relevantní. Na výše uvedeném tvrzení žalovaného nic nemění skutečnost, že jalovice Daniela dne 24. 6. 2020, tj. před vydáním napadeného rozhodnutí uhynula.
55. Pokud jde o žalobní bod, ve kterém žalovaný rozporoval závěr žalovaného o neoprávněném navýšení ceny tří dotčených jalovic, soud uvádí, že závěr o neoprávněném navýšení ceny předmětných jalovic žalovaný založil na rozdílu mezi cenou, za kterou žalobce předmětné jalovice společnosti JTM2014 k.s. prodal, a cenou, za kterou tyto jalovice žalobce nakoupil od společnosti JTM2014 k.s. zpět, který je dvou až čtyřnásobný, a zejména na skutečnosti, že důvod, kterým byla kupní cena žalobcem odůvodňována u dvou jalovic (Bára a Líza), tj. vysokobřezost těchto jalovic, byl nepravdivý. Jinými slovy nebyl-li prokázán důvod, kterým žalobce odůvodňoval navýšení cen jalovic, nelze mít za to, že k navýšení cen jalovic došlo opodstatněně. Pokud pak žalobce v podané žalobě uvedl, že pojem „vysokobřezí“ používal pro jakoukoliv jalovici, soud toto tvrzení považuje za účelové. Předně žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na odborný podklad, ze kterého vycházel při vymezení pojmu „vysokobřezí jalovice“. Žalobce uvedený podklad a rovněž ani vymezení pojmu „vysokobřezí jalovice“ v podané žalobě nikterak nerozporoval, když pouze poukazoval na to, v jakém smyslu uvedený pojem používal on. S ohledem na uvedené nemá soud žádný důvod odchýlit se od výkladu „vysokobřezí jalovice“ tak, jak jej učinil žalovaný v napadeném rozhodnutí. Zejména však žalobce v námitkách proti protokolu výslovně uvedl, že jalovice byly *„zakoupeny krátce před porodem“* a že cena byla jiná, neboť jalovice byly prodány jako *„vysokobřezí jalovice několik dnů před porodem“*. Toto tvrzení žalobce se však ukázalo jako nepravdivé (viz výše). S ohledem na shora uvedené neshledal soud výtky žalobce oprávněnými.
56. Pokud jde o tvrzení žalobce týkající se chyb v uvádění čísel jalovic na faktuře, skutečnosti, že JTM2014 k.s. nemá hospodářství evidované v IZR a tvrzení žalobce ve věci požadavku na navýšení výměry, soud uvádí, že tato tvrzení nebyla důvodem zamítnutí žádosti žalobce o druhou splátku dotace, respektive důvodem ukončení administrace žádosti žalobce. Z uvedeného důvodu nejsou tato tvrzení z hlediska projednávaného případu relevantní.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

57. Soud neshledal důvodnou námitku podjatosti všech zaměstnanců žalovaného. Žalobce spatřoval důvody podjatosti ve skutečnosti, že žalovaný je řídicím orgánem PRV, subjekt odpovědný za správnou činnost SZIF a subjekt, který se podílel na rozhodnutí Přezkumné komise. K výše uvedeným námitkám soud uvádí, že důvody vyloučení z projednávání a rozhodnutí věci jsou upraveny v § 14 správního řádu. Ve smyslu tohoto ustanovení je z projednávání a rozhodování věci vyloučena jednak osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro který lze pochybovat o její nepodjatosti (viz § 14 odst. 1 správního řádu), a jednak osoba, která se účastnila na řízení v téže věci na jiném stupni (viz § 14 odst. 6 správního řádu). Žalobcem uváděné důvody se svým obsahem nejvíce blíží důvodu podjatosti spočívajícímu v účasti úřední osoby na řízení v téže věci v jiném stupni, konkrétně v účasti zaměstnanců žalovaného na činnosti Přezkumné komise. Soud však v účasti zaměstnanců žalovaného na činnosti Přezkumné komise neshledal důvod pro vyloučení těchto osob z projednání a rozhodnutí návrhu žalobce ve sporném řízení. Projednání žádosti u Přezkumné komise a sporné řízení jsou totiž dvě na sobě nezávislá a odlišná řízení. Předně postup Přezkumné komise při posouzení žádosti o přezkum je založen Pravidly, konkrétně kapitolou 12. písm. a) bodu 1, přičemž výsledkem tohoto postupu je neformální sdělení postoje Přezkumné komise k podané žádosti. Toto sdělení není rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu nebo ve smyslu § 65 s. ř. s. Pravomoc žalovaného k rozhodnutí ve sporném řízení je založena správním řádem (viz výše) a výsledkem tohoto řízení je autoritativní rozhodnutí sporu mezi účastníky řízení, tj. rozhodnutí podle § 67 správního řádu a současně § 65 s. ř. s. Sdělení žalovaného ve věci přezkumu není dle správního řádu a ani jiného předpisu (např. Pravidel) závazným stanoviskem ve sporném řízení. Z výše uvedeného vyplývá, že sdělení žalovaného ve věci přezkumu z procesního hlediska nepředchází spornému řízení a nejedná se ani o závazný podklad pro rozhodnutí ve sporném řízení. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že projednání žádosti o přezkum a sporné řízení nelze považovat za řízení v téže věci. Účast zaměstnanců žalovaného na činnosti Přezkumné komise tak nemůže základ důvod pro jejich vyloučení dle § 14 odst. 6 správního řádu.
58. K tvrzení žalobce, že výsledek sporného řízení je dán závěry Přezkumné komise, soud nad shora uvedené doplňuje, že napadené rozhodnutí není založeno na sdělení Přezkumné komise, když na toto sdělení není v rámci napadeného rozhodnutí ani nikterak poukazováno. Toto sdělení bylo stejně jako např. návrh žalobce nebo vyjádření SZIF podkladem k rozhodnutí žalovaného. Uvedeným podkladem však žalovaný nebyl vázán. Jak soud uvedl výše, žalovaný byl povinen v projednávané věci podle § 141 odst. 4 ve spojení s § 3 správního řádu samostatně zjistit stav věci.
59. K námitce systémové podjatosti soud sděluje, že „systémovou podjatostí“ se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soud v usnesení ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, přičemž ji definoval jako „[...] riziko podjatosti založené na skutečnosti, že úřední osoba je zaměstnancem územního samosprávného celku, který sám má zájem na výsledku řízení, v rámci něhož má úřední osoba činit úkony, nebo který může být přímo nebo nepřímo ovlivněn osobami, jež takový zájem mají“. Z výše uvedeného vyplývá, že o systémovou podjatost se jedná v případě územně samosprávních celků. Tak tomu však v projednávaném případě nebylo, neboť napadené rozhodnutí bylo vydáno ve věci sporu mezi žalobcem a SZIF. Úřední osoby podílející se na projednání a rozhodnutí věci nejsou zaměstnanci žalobce a ani SZIF.

60. Konečně soud považuje za důležité zdůraznit, že žalobce v podané žalobě stejně jako v průběhu sporného řízení neuvedl s výjimkou odkazu na skutečnost, že žalovaný je řídicím orgánem PRV a že se podílí na činnosti Přezkumné komise, žádnou konkrétní skutečnost, ze které by vyplývalo, že by úřední osoby podílející se na projednání a rozhodnutí předmětného sporného řízení měly jakýkoliv zájem na věci, respektive že by při projednání a rozhodnutí věci byly v daném případě ovlivněny jinými než zákonnými hledisky.
61. Soud k námitce podjatosti uzavírá, že postup žalovaného ve věci, respektive skutečnost, že žalovaný řadě tvrzení SZIF nepřisvědčil a založil napadené rozhodnutí na vlastním posouzení zjištěného skutkového stavu, nemůže být důvodem pro vyloučení úřední osoby. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 3. 2021, č. j. 6 As 336/2020 - 28, třebaže „*[P]ostup v řízení sám o sobě nezakládá důvod pro vyloučení úřední osoby z provádění úkonů v řízení. Aplikace práva ze strany správního orgánu může být sice shledána jako nesprávná, nicméně obranou proti nesprávné aplikaci práva není námitka podjatosti, ale procesním předpisem předvídaný opravný prostředek. V postupu správního orgánu se při projednávání a rozhodování konkrétní věci totiž projevuje samotný výkon veřejné správy a tyto okolnosti samy o sobě nemohou zakládat pochybnosti o nepodjatosti.*“.
62. Poukaz žalobce na postup žalovaného v jiných kauzách neshledal soud pro projednávání případ relevantní. Soud je oprávněn a zároveň povinen zabývat se výlučně postupem žalovaného v projednávané věci. Postup žalovaného v jiných případech nebyl důvodem vedoucím k vydání napadeného rozhodnutí, a tedy nemůže vyvolat ani nezákonnost napadeného rozhodnutí.
63. Důvodem ke zrušení napadeného rozhodnutí nemůže být ani skutečnost, že SZIF zaslal sdělení o vyřízení námitek a oznámení o ukončení administrace žalobci prostřednictvím Portálu farmáře, neboť ani tato skutečnost nebyla důvodem vydání napadeného rozhodnutí. Soud pak neshledal pochybení ve způsobu vypořádání námitek žalobce ze strany žalovaného. Žalovaný totiž sice poukázal na skutečnost, že uvedené dokumenty měly být doručeny prostřednictvím datové schránky, zároveň však konstatoval, že s ohledem na skutečnost, že žalobce na uvedené dokumenty reagoval, nemohl být nijak zkrácen na svých právech. Výše uvedené vypořádání považuje soud za zcela standardní. Žalovaný totiž posuzoval, zda postupem SZIF mohl být žalobce dotčen na svých právech a zda se tedy jedná o důvod, který mohl ovlivnit rozhodnutí ve věci, či nikoliv. Ze skutečnosti, že žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nemohl být dotčen na svých právech, nelze usuzovat na nepřímou podporu SZIF ze strany žalovaného.
64. Soud nepřisvědčil tvrzení žalobce, že SZIF vytvořil nepřehlednou situaci v řízení, když po oznámení o ukončení administrace žádosti žalobce vydal oznámení o výši druhé splátky dotace. K uvedené námitce soud sděluje, že ani tato námitka nemůže jakkoliv zpochybnit důvod vydání napadeného rozhodnutí, a tedy i v tomto případě se jedná o námitku irelevantní. Soud pak uvádí, že oznámením o ukončení administrace žádosti SZIF reagoval na zjištění o porušení Pravidel ze strany žalobce vedoucí ke snížení dotace o 100 % a k ukončení administrace. Oznámením o výši druhé splátky dotace žalovaný reagoval na žádost žalobce o vyplacení druhé splátky dotace. S ohledem na skutečnost, že v oznámení o výši druhé splátky dotace byla výše druhé splátky stanovena ve výši 0 Kč a zároveň bylo žalobci sděleno, že bude zahájeno řízení o vrácení poskytnutých finančních prostředků, je toto oznámení plně v souladu s oznámením o ukončení administrace žádosti žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

65. K poukazu žalovaného na délku sporného řízení soud uvádí, že lhůta k vydání rozhodnutí upravená v § 71 odst. 3 správního řádu je lhůtou pořádkovou, která je stanovena za účelem efektivy řízení. Překročení této lhůty není samo o sobě způsobilé vyvolat nezákonnost vydaného rozhodnutí nebo procesního postupu. K obdobnému závěru pak dospěl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41. Žalobci pak nic nebránilo, aby v souladu s § 80 správního řádu v projednávaném případě požádal o uplatnění opatření proti nečinnosti. S ohledem na výše uvedené soud neshledal námitku žalobce důvodnou.
66. Soud neshledal důvodnou námitku nezákonné výše správního poplatku. Pro posouzení uvedené námitky soud považoval za rozhodný návrh žalobce, který vyvolal předmětné sporné řízení. Žalobce uvedený návrh označil výslovně jako „*Návrh na zahájení sporného řízení dle § 141 zákona 500/2004 Sb.*“, přičemž v petitu uvedeného návrhu se žalobce domáhal, aby žalovaný rozhodl mj. tak, že „*Administrace bude pokračovat ukončením kontroly bez nálezu a SZIF vyplatí druhou splátku dotace dle bodu VI.4 písm. b) Dohody*“. Z obsahu podaného návrhu pak jednoznačně vyplývá nesouhlas žalobce s provedenou kontrolou, respektive se závěry kontroly provedené SZIF a oznámení o ukončení administrace žádosti žalobce, a požadavek na pokračování administrace a vyplacení druhé splátky dotace. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že předmětem návrhu žalobce na zahájení sporného řízení bylo peněžité plnění. Skutečnost, že žalobce se podaným návrhem domáhal vyplatit druhou splátku dotace, vyplývá jak z petitu podaného návrhu, tak z obsahu tohoto návrhu. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy, když žalobci vyměřil správní poplatek podle položky 25a písm. b) bod 2. sazebníku správních poplatků.
67. Soud pak přisvědčil rovněž postupu žalovaného, který stanovil jako základ správního poplatku výši druhé splátky dotace. Je tomu tak proto, že žalobce se podaným návrhem ve sporném řízení domáhal pokračování plnění uzavřené Dohody ze strany SZIF, konkrétně vyplacení druhé splátky dotace. Za uvedeného stavu věci není důvod vypočítávat poplatek z celkové výše dotace, neboť první splátka dotace byla žalobci již vyplacena a o třetí splátku dotace žalobce do podání návrhu na zahájení sporného řízení nepožádal.
68. Závěrem soud uvádí, že s ohledem na rozsáhlost podané žaloby přistoupil k vypořádání námitek žalobce uplatněných v podané žalobě v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, podle které soudy rozhodující ve správním soudnictví nemají povinnost reagovat na každou dílčí námitku a tu obsáhle vyvrátit. Úkolem správního soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby se soud ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi stěžejními námitkami žalobce, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).
69. Pro úplnost soud ke sdělení žalobce ze dne 30. 9. 2022 uvádí, že podaná žaloba neskýtá podklad pro jeho tvrzení, že v soudním řízení navrhl výslech Mgr. J. T. a Ing. J. Š. Výslechu těchto osob se žalobce domáhal ve správním řízení. Soud pak má za to, že ve správním spisu předloženým žalovaným je obsažen dostatek podkladů pro rozhodnutí věci soudem.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

70. Na základě výše uvedených důvodů shledal soud žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
71. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 27. října 2022

Mgr. Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.